

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 643/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 13786/2012, sp. zn. Rvp 13787/2012 a sp. zn. Rvp 13788/2012, ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaniach vedených pod sp. zn. 11 Er 5927/2007 a uznesením z 10. novembra 2011, sp. zn. 11 Er 4407/2006 a uznesením z 30. apríla 2012 a sp. zn. 11 Er 1666/2004 a uznesením z 12. januára 2011 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaniach vedených pod sp. zn. 41 CoE 106/2012 a uznesením z 27. augusta 2012, sp. zn. 41 CoE 188/2012 a uznesením z 8. augusta 2012 a sp. zn. 13 CoE 80/2012 a uznesením zo 7. augusta 2012, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. sp. zn. Rvp 13786/2012, sp. zn. Rvp 13787/2012 a sp. zn. Rvp 13788/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13786/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 5. novembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách len „sťažovateľ“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 11 Er 5927/2007 a uznesením z 10. novembra 2011, sp. zn. 11 Er 4407/2006 a uznesením z 30. apríla 2012 a sp. zn. 11 Er 1666/2004 a uznesením z 12. januára 2011 (ďalej spolu aj „napadnuté konania okresného súdu“ a „napadnuté uznesenia okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 41 CoE 106/2012 a uznesením z 27. augusta 2012, sp. zn. 41 CoE 188/2012 a uznesením z 8. augusta 2012 a sp. zn. 13 CoE 80/2012 a uznesením zo 7. augusta 2012 (ďalej spolu aj „napadnuté konania krajského súdu“ a „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvných vzťahov založených zmluvami o úvere sťažovateľka pristúpila po dohode s dlžníkmi k spísaniu notárskych zápisníc, ktoré obsahovali okrem iných náležitostí súhlas povinných osôb s ich vykonateľnosťou, resp. k uzavretiu rozhodcovských doložiek, ktorými bola založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., B. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany dlžníkov bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcií na podklade exekučných titulov (notárska zápisnica, rozsudky rozhodcovského súdu). Prvostupňový súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcií, avšak v priebehu ich vykonávania následne exekúcie napadnutými uzneseniami zastavil. Na základe odvolania sťažovateľky boli napadnuté uznesenia okresného súdu potvrdené napadnutými uzneseniami krajského súdu.

V sťažnostiach sťažovateľka uvádza, že sa nemohla „... stotožniť s odôvodnením označeného rozhodnutia porušovateľa a to tak po stránke právnej, ako aj po stránke skutkovej a preto podal proti nemu odvolanie. Navyše, sťažovateľ podal po podaní odvolania návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ! Porušovateľ v prvom rade a ani porušovateľ v druhom rade nerozhodli do skončenia konania o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania! Porušovateľ v druhom rade rozhodol priamo o odvolaní sťažovateľa a to tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil... V danom rozhodnutí sa súd vôbec nezmieňuje o procesnom návrhu sťažovateľa! Práve chýbajúca procesná činnosť porušovateľov vecne vyjadrená vydaním rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ, ako aj úplná ignorácia právnej argumentácie a tvrdení sťažovateľa vo vzťahu k nutnosti súdu konať položením prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie, zásadným spôsobom porušila základné práva sťažovateľa...“.

Sťažovateľka podala v priebehu konania pred všeobecnými súdmi návrhy na prerušenie konaní postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktoré odôvodnila tým, že «súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil prečo považuje rozhodcovskú doložku (resp. splnomocnenie ako jednostranný právny úkon, ktorým dlžník dobrovoľne splnomocnil fyzickú osobu na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, pozn.) za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere. Máme za to, že v danom prípade je nutné požiadať o výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“ v kontexte tohto sporu Súdny dvor Európskej únie... Súdnemu dvoru Európskej únie by mala byť daná príležitosť posúdiť exekučné konanie týkajúce sa záväzkových vzťahov v rámci spotrebiteľských zmlúv komplexne tak, aby účastníkov konania zbavilo právnej neistoty vyplývajúcej z doterajšieho výkladu únieového práva a následnej aplikácii vnútroštátnymi súdmi Slovenskej republiky. Máme za to, že v danom prípade je potrebné požiadať Súdny dvor Európskej únie aj o výklad čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv EÚ a to v súvislosti s výkladom pojmu „neprijateľná zmluvná

podmienka“ v kontexte smernice Rady 93/13/EHS a jej následnej aplikácii exekučným súdom a dopadom na existujúce právne vzťahy.».

Podľa sťažovateľky „Všeobecný súd mal zákonnú povinnosť zaoberať sa návrhom sťažovateľa a umožniť mu tak dosiahnuť stav (resp. minimálne ovplyvniť pokračovanie civilného procesu), v ktorom by sa právna vec pred vnútroštátnym súdom rozhodovala na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva spoločenstva (či únievého práva) podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ Súdnym dvorom Európskej únie v konaní o prejudiciálnej otázke.“.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd o nich rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach, alternatívne postupom krajského súdu v napadnutých konaniach, napadnuté uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania. Súčasťou sťažností sú aj návrhy na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu podané podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13786/2012, sp. zn. Rvp 13787/2012 a sp. zn. Rvp 13788/2012 a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú,

rozhodol ústavný súd, aplikujúc citované právne normy, tak, že predmetné sťažnosti spojil do jedného konania (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K namietanému porušeniu základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými postupmi a napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu, ktorými krajský súd potvrdil napadnuté uznesenia okresného súdu o zastavení exekúcií, čo malo mať za následok porušenie jej označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Ak ústavný súd zistí, že sťažnosť sa týka toho istého sťažovateľa a tej istej veci, odmietne ju ako neprípustnú už po jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd zo spisov vedených pod sp. zn. Rvp 13660/2012, sp. zn. Rvp 13665/2012 a sp. zn. Rvp 13669/2012 zistil, že sťažovateľka ešte 2. novembra 2012 doručila ústavnému súdu obdobné sťažnosti, v ktorých (zhodne s týmito sťažnosťami) namieta okrem iného aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami a postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami, pričom v týchto sťažnostiach okrem iného formuluje aj výhrady voči tomu, že v predmetných veciach konajúce súdy nepožiadali Súdny dvor

Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. O týchto sťažnostiach nebolo doteraz rozhodnuté.

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustné.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2013